

2. कलकण्ठ (wie eben) m. (eine wohlklingende Stimme habend) N. verschiedener Vögel: des indischen Kuckucks (H. 1321. HAN. 88), der Taube und der Gans (vgl. कलकंस) H. an. 4, 66. MED. 1b. 17.

कलकल (कल + कल) m. 1) verworrenes Geschrei, — Geräusch AK. 1, 1, 4. H. 1404. an. 4, 286. 287. MED. 1. 149. ततः कलकलोन्मिश्रो देव-उन्मुभिनिःस्वनः । देवतानां विमानेषु ववधे सखस्वनः ॥ R. 3, 34, 34. 35, 95. नेपथ्ये कलकलः MĀKĪH. 40, 7. 173, 13. तद्गमनज्ञानन्दलसत्कलकलारवाः VID. 51. DAČAK. in BENF. Chr. 183, 23. मधुरैः कोकिलाकलकलैः BHARTṚ. 1, 34. केकिक्रीडाकलकलरवः 44. प्रबलमारुतोद्धृतसलिलचलतरै-गसंघट्टनितकलकलारवायाः (गङ्गायाः) PĀNĪKĀT. 163, 8. — 2) das Harz der Shorea robusta (vgl. कल 2, b und कललज) TRIK. 3, 3, 384. H. an. MED. — 3) ein Bein. Čiva's MBH. 12, 10378; vgl. कलकट, कलङ्कट.

कलकलवत् (von कलकल) adj. ein Gesumme u. s. w. hervorbringend: कलकलवती काष्ठी AMAR. 28.

कलकोट (कल + कोट) m. N. pr. eines Grāma gaṇa पलयादि zu P. 4, 2, 110.

कलकूषिका = कलकूषिका und कलतूलिका Wilson.

कलकूट (कल + कूट) m. N. pr. eines Kriegerstammes und des von ihm bewohnten Gebietes P. 4, 1, 173. — Vgl. कालकूट.

कलकूषिका (कल + कूष) f. ein unkusches Weib H. c. 110. — Vgl. कलकूषिका und कलतूलिका.

कलधोष (कल + धोष) m. der indische Kuckuck (कोकिल) ČABDAR. im ČKDr.

कलङ्क m. Fleck; Eisenfleck, Rost; Makel, Schandfleck AK. 1, 1, 2, 18. 3, 4, 1, 4. H. 106. an. 3, 17. 18. MED. k. 58. ताम्रवर्णाश्च पुरुषो मन्दर-श्मिर्दिवाकरः । श्रद्दश्यत कलङ्काङ्कः संसक्तो धूमकेतुना ॥ R. 6, 86, 42. इन्द्रेः कलङ्कलेखा KATHĪS. 10, 182. धारानिवद्धेव कलङ्कलेखा RAGH. 13, 15. राजर्षिवंशस्य रविप्रसूतेरुपस्थितः पश्यत कीदृशो ऽयम् । मत्तः सदाचारमु-चैः कलङ्कः पयोद्वातादिव दर्पणास्य ॥ 14, 37. विद्या कलङ्करक्षिता BHARTṚ. 3, 48. 1, 66, v. 1. दूषितस्यापि मे ऽयं प्रखलपुरुषवाक्यैः — व्यपनयतु कलङ्कं स्वस्वभावेन सैव MĀKĪH. 108, 16. उत्तमस्य विशेषेण कलङ्केत्यादौ जनः KATHĪS. 24, 204. कुलकलङ्कारिणी PĀNĪKĀT. 46, 3.

कलङ्ककला (क + कला) f. der 16te Theil der Mondscheibe WILS.

कलङ्कप (von कलङ्क), कलङ्कयति beflecken, verunehren: भवत्कुलं कलङ्कयेयम् DAČAK. 124, 1. Sch. zu ČĀK. 117.

कलङ्कप (कलम्, adv. von कल, + कप) 1) m. Löwe ČABDAR. im ČKDr. — 2) m. Cymbel (करताली) ČABDAR. im ČKDr.

कलङ्कहृत् (क + कृत्) m. ein Bein. Čiva's (Fleckenwegnehmend) Čiv. कलङ्कितं (von कलङ्क) adj. gefleckt, befleckt, beschimpft gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. कुङ्कुमपङ्ककलङ्कितदेहा BHARTṚ. 1, 9. in übertr. Bed. KATHĪS. 10, 25. श्रवमानं 12, 24. न चाप्यहं गमिष्यामि कथां कुलकलङ्किताम् (von कुलकलङ्क) 22, 216.

कलङ्किन् (wie eben) adj. dass.: कलङ्की जायते वित्त्वे तिर्यग्योनिश्च नि-म्बके TITHJĀDIT. im ČKDr.

कलङ्कुर (कलम्, adv. von कल, + कुर) m. Strudel TRIK. 1, 2, 11.

कलञ्ज m. 1) ein mit einem vergifteten Pfeile getödtetes Thier TRIK. 3, 2, 6. — 2) Toback ČKDr. mit einem Citat aus der विष्णुसिद्धातसार-वली.

H. Theil.

कलट n. Dach ČABDAR. im ČKDr. — Vgl. कुटल.

कलत adj. = खलति kahiköpfig H. 452, Sch.

कलतूलिका (कल + तूल) f. ein unkusches Weib TRIK. 2, 6, 5. — Vgl. कलकूषिका.

कलत्र = कलत्र Uṇ. 3, 105. n. SIDDH. K. 249, b, 2. TRIK. 3, 5, 7. 1) Ehe-
-frau AK. 3, 4, 25, 180. H. 513. 8. an. 3, 531. MED. r. 131. PARAM. Up. in
Ind. St. 2, 174. MBH. 3, 13790. R. 3, 1, 31 (सवालत्र). 5, 1, 70 (कलत्रवत्
wie eine Ehefrau). BHARTṚ. 2, 58. PĀNĪKĀT. 1, 61. 106. HIT. 1, 129. ČĀK. 64.
8. MEGH. 39. AMAR. 66. ČUK. 44, 2. von einem Antilopenweibchen VIKR.
69, 8. — 2) Hüfte, Lende AK. H. 607. H. an. MED. die weibliche Scham
TRIK. 2, 6, 21. — 3) Festung H. an. MED. — 4) astrol. das siebente Haus
Ind. St. 2, 284.

कलत्रवत् (von कलत्र) adj. beweiht, mit seiner Frau vereint MĀKĪH. 67, 3. RAGH. 1, 32. 12, 34. BUĀG. P. 3, 14, 17. RĪGĀ-TAR. 5, 427.

कलत्रिन् (wie eben) adj. dass. RAGH. 8, 82.

कलधूत n. Silber RĪGĀN. im ČKDr. — Wohl verdorben aus कलधौत.

कलधौत (कल + धौत) 1) n. Gold und Silber (klingend und glänzend)

AK. 3, 4, 14, 79. H. 1043. 1044. an. 4, 103. MED. t. 193. (नाराचाः) कल-
-धौतायाः MBH. 4, 1330. विकृष्य कलधौतमैः (subst. mit Ergänzung von
इषु u. s. w.) स विद्धः प्राप्तदुवि 1986. Silber ČĪC. 4, 41. कलधौतलिपि
Goldschrift GĪR. 8, 4. Als adj. golden oder silbern in Verbindung mit घ्रा-
-भरण erscheint das Wort R. 3, 60, 12. — 2) lieblicher Klang (कलधनि),
m. nach H. an., n. nach Viçva im ČKDr.

1. कलधनि (कल + धनि) m. ein lieblicher Laut H. an. 4, 66.

2. कलधनि (wie eben) m. (einen lieblichen Laut hervorbringend) der
indische Kuckuck; Taube; Pfau H. an. 4, 166. MED. n. 174.

कलन 1) adj. (von 2. कल्) machend, bewirkend; am Ende eines comp.
BHARTṚ. 3, 72. — 2) m. eine Art Rohr (वेतस) RĪGĀN. im ČKDr. — 3) f.
कलना (von 2. कल्) das Thun, Machen, Abthun: कालकलना das Ab-
-thun seiner Zeit, Sterben (vgl. कालं कर् u. 1. कर् 10.) ĀNANDAL. 29.
Nach ČKDr. in dieser Verbindung = वशीभूतत्. — 3) n. a) = कलल
Flöckchen, Knöllchen (vom Embryo unmittelbar nach der Zeugung) H.
an. 2, 477. VĀG. beim Sch. zu ČĪC. 1, 59. BUĀG. P. 3, 31, 2. — b) Fleck;
Schandfleck (vgl. कलङ्क) HALĀJ. (चिह्न, दोष) im ČKDr.

कलनाद (कल + नाद) m. eine Art Gans (s. कलकंस) RĪGĀN. im ČKDr.
unter कलकंस.

कलसक m. ein best. Vogel LALIT. 413. 417. कलन्दक SCHIEFNER, Le-
bensb. 233. 234 (23. 24). कलन्दकनिवास 316. fg. (86. fg.). VJUTP. 102.

कलन्दन m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 2.

कलन्दर m. Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines Leṭa (?) und
einer Tivara-Frau, BRAHMAV. P. im ČKDr.

कलन्दिका f. v. l. für कलिन्दिका H. 238.

कलन्धु m. eine best. Gemüsepflanze (s. घोली) RĪGĀN. im ČKDr.

कलभ 1) m. Uṇ. 3, 121. a) Elephantenkalb AK. 2, 8, 2, 3. ein dreissigjäh-
-riger Elephant H. 1226. VĀG. beim Sch. zu ČĪC. 4, 33. ननु कलभेन गूय-
-पतेरनुकृतम् MĀLAY. 71, 16. VIKR. 156. RAGH. 3, 32. 11, 39. 18, 37. PĀNĪKĀT.
139, 16. MEGH. 79. गजकलभाः MĀKĪH. 70, 20. Aus dieser Verbind. könnte
man schon schliessen, dass कलभ nicht ausschliesslich von jungen Ele-